

officielt skrinlægges. Vi havde Spørgsmaalet fremme ved Toldlovsforslagets første Behandling i Efteraaret, og jeg gjorde opmærksom paa, ligesom Aaret i Forvejen, at det naturligvis ikke gaar an, at en Regering Aar efter Aar fremsætter et Toldlovsforslag, som der ikke er nogen Sandsynlighed for at faa gennemført, da det skaber en unødigt Uro og Usikkerhed i Erhvervslivet, og dette erkendte den højtærede Finansminister fuldt ud, idet han sagde, at han naturligvis ikke vilde være med til Aar efter Aar at fremsætte et Toldlovsforslag uden rimelig Udsigt til dets Vedtagelse. Nu kan man vistnok sige, at naar der ikke i Fjor, da der paa et vist Tidspunkt var en Mulighed for Gennemførelsen, da vi fra vor Side, hvad alle, som sidder i Toldlovsudvalget ved, arbejdede meget ivrigt og stærkt for at faa en positiv Gennemførelse, og heller ikke i Aar, hvor vi ogsaa har bestræbt os for en Gennemførelse, men hvor vi ganske vist hurtigt blev klar over, at Udsigterne var meget smaa, har kunnet gennemføres en samlet Toldreform, vil Udsigterne i næste Rigsdagssamling være fuldkommen minimale, eller rettere sagt: de vil slet ikke foreligge. Vi beklager dette i høj Grad, men naar Stillingen er saadan, mener jeg, at Erhvervslivet maa have fuld Klarhed over, hvorvidt det nu er Regeringens Mening officielt at vedstaa, at saadan er Forholdet. Den højtærede Statsministers Udtalelser ved Toldlovsforslagets første Behandling i Efteraaret var ganske vist ret bestemte, men dog ikke mere bestemte, end at de, hvis det endelig skulde være, og der kom et Pres fra Partiet — der kunde være agitatoriske Motiver derfor —, dog kunde fortolkes saaledes, at Regeringen kunde fremsætte Toldlovsforslaget igen til Efteraaret. Fra konservativ Side har man ikke forstaaet det saaledes, og jeg tror heller ikke, Ordene naturligt kan forstaaes saaledes — i Toldlovsudvalget har de Konservatives Ordfører udtrykkelig fastslaaet, at der kom intet Toldlovsforslag til Efteraaret, og jeg ser, at et stort konservativt Blad i Dag fastslaar det samme, man gaar ud derfra som en given Ting. Men jeg mener dog, som sagt, at Ordene ikke var helt bestemte, og det vil derfor være rigtigt, at man under denne Forhandling faar en Udtalelse fra den højtærede Statsminister, som ikke kan misforstaaes, saaledes at vi faar fastslaaet, om der er Mulighed for, at der paa ny til Efteraaret fremsættes et Toldlovsforslag, eller om dette er udelukket. Jeg beklager, at den store Toldreform er strandet, men naar den er det, ønsker jeg, at denne Kendsgerning slaas fast,

saaledes at vi ikke skal gøre et ganske overflødig og tidsspildende Arbejde til ingen Verdens Nytte til næste Vinter og vedligeholde Uroen og Usikkerheden. Befolkningen faar ingen Toldlettelser, men Erhvervslivet faar Uro og Usikkerhed, og det hele gør altsaa kun Skade og ikke den fjerneste Gavn. Derfor maa vi nu have en klar og bestemt Udtalelse fra Regeringspartiet og Regeringens Chef.

Ved disse Skattelove er vi kommet saa langt i Luksustoldbegrebets Udvidelse, at Grænsen nu er haarfin, og til at gaa videre glæder man sig i konservative Kredse. I Højrepressen agiterer man og stiller vistnok rigtige Beregninger op om, at naar vi nu beskatter Pilsnerøllet i den Grad, som her er Tale om, hvorfor i al Verden saa ikke gaa til en Kaffe- og Tetold? Kaffe beskattes med en Brøkdæl af en Øre pr. Kop, medens vi nu kommer op paa at beskatte noget forholdsvis let Øl med over 7 Ø. pr. Flaske. Man siger i den konservative Presse, at det er fuldkommen meningsløst. Der kan naturligvis med en vis Ret siges: Ja, men Øl indeholder Alkohol, der er farligt og skadeligt. Ja vel, det er det, naar det misbruges og overdrives, men Kaffe indeholder Kaffein og Te Tein, det er ogsaa Giftstoffer, som er farlige og skadelige, naar de overdrives. Men jeg ser i Dag, hvad der er mere betænkeligt, at et stort Venstreblad, og et Venstreblad, som ikke saa sjældent er en Slags Vejrhanne, som har en egen Evne til ligesom Katten at forudføle Vejret, jeg ser, at dette store Venstreblad, „Sorø Amtstidende“, tager Ordet for en Kaffe- og Tetold som en naturlig Fortsættelse af det, man her er inde paa. Man er altsaa kommet saa vidt med Luksustoldbegrebets Udvidelse, at det efter vor Mening er paa høje Tid at raabe et meget skarpt og stærkt Holdt overfor disse Bestræbelser. Her er i Virkeligheden slet ikke længere Tale om Luksus eller Ikke-Luksus. Det lette Øl og de billige Cigarer, der her er Tale om at forhøje Skatten overordentlig stærkt paa, kan umuligt kaldes Luksus, og paa ingen Maade kaldes Luksus mere end Kaffe og Te. Saaledes er Stillingen i Virkeligheden, men der er en anden Side af Sagen. Man fortolker og gennemfører Luksusbegrebet saaledes, at man kalder noget for Luksus, som i særlig Grad nu paa Grund af Forholdene nydes maaske overvejende af Bybefolkningen, og saa er det Luksus og skal beskattes. Men naar noget andet, som ikke hverken skattemæssigt og sundhedsmæssigt eller paa anden Maade formelt kan skilles stærkt derfra, bruges saa nogenlunde ligeligt fordelt over